

ството, ще плаща платитѣ на работниците, като предава на турското правителство платоветѣ по 21 гроша аршина, а печалбитѣ и загубитѣ оставатъ за смѣтка на Фабрикаджията. Добри Желѣзковъ се съгласява на предложенитѣ условия и пристѣпля къмъ градежъ на фабриката. Държавата нарежда ангарийна работа, отпуска кредити за машинария и други ненамиращи се на мѣстото градежни материали стѣкла, тенеке и пр., като опълномощаватъ Добри, съ съдействието на мѣстната турска властъ, да избере мѣстото ѝ.

Отъ началото се желало фабриката да се направи въ многоводното Асеновско дефиле надъ Сливенъ, като чрезъ тунелъ презъ р. Колешница се прокара близката Бѣленска рѣка въ р. Асеновица (Коруча). Види се, поради теренни причини и липса на достатъчно сръдства, тоя смѣлъ за тогава проектъ се изоставя. Решаватъ, фабриката да се застрои въ второто балканско дефиле надъ Сливенъ — Селището, на северния край на града — въ Раковската махала, тъкмо на горния край на сегашния фабриченъ дворъ.

Правителството нарежда изсичане на близката вѣковна гора, отчуждава съществуващитѣ на това мѣсто тогавашни воденици, тепавици и кжщя; събарятъ ги, подравнятъ мѣстото и почватъ да строятъ фабричнитѣ павилиони. Продавачитѣ на отчужденитѣ имоти, всички българи, били доволни отъ оценката. Павилионитѣ свършени-недовършени, Добри почва да пренася отъ дома си станове, чаркове, дараци и др. алияти. При тогавашнитѣ мжчни условия за пжтуване — съ конь и дилжансъ, за покупка на машини той е ходилъ въ Белгия. Направя нѣкои отчасти, а новитѣ модерни машини самъ лично доставя, като за работа уславя мѣстни работници и двама майстори — нѣмци, дошли отъ Австрия. Почва фабричното си производство. Плащалъ добре на работници и доставчици.

Въ Историята на гр. Сливенъ т. III четемъ: „Сукнената фабрика въ Сливенъ, основана презъ 1834 г., е правила впечатление на всички пжтешественици, които сж минали презъ града. Освенъ професоръ Хохщетеръ, Каницъ, Иречекъ и др., пръвъ за нея говори френскиятъ пжтешественикъ Ами Буе въ съчинението си (*La Turquie d'Europe*, Paris 1840, t. III, p. 101), посетилъ Сливенъ презъ 1837 г. Той пише за фабрикувания тукъ тъмно-синъ шаекъ (*bleu foncé*), за който правителството